

Türkiye Cumhuriyeti ile Romanya Sosyalist Cumhuriyeti Arasında Gelir ve Servet Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun

(Resmî Gazete ile yayımı : 1.6.1988 Sayı : 19829)

Kanun No.
3456

Kabul Tarihi
27 . 5 . 1988

MADDE 1. — 1 Temmuz 1986 tarihinde Bükreş'te imzalanan «Türkiye Cumhuriyeti ile Romanya Sosyalist Cumhuriyeti Arasında Gelir ve Servet Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme Anlaşması»nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

**TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE ROMANYA SOSYALİST CUMHURİYETİ
ARASINDA GELİR VE SERVET ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE
ÇİFTE VERGİLENDİRMİYİ ÖNLEME ANLAŞMASI
TÜRKİYE CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
VE
ROMANYA SOSYALİST CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ**

Gelir ve servet üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen bir Anlaşma yapma ve iki Devlet arasındaki ekonomik ilişkileri geliştirme ve kuvvetlendirme isteğiyle

AŞAĞIDAKİ ANLAŞMAYA VARMIŞLARDIR :

Madde 1

KİŞİLERE İLİŞKİN KAPSAM

Bu Anlaşma, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2

KAVRANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, hangisinde alındığına bakılmaksızın, her bir Âkit Devlette veya idarî birimlerde ya da mahallî idarelerde gelir ve servet üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Menkul ve gayrimenkul varlıkların devrinden doğan kazançlara uygulanan vergiler ile ücretin toplam tutarı üzerinden müteşebbise ödenen vergiler ve bunun yanı sıra sermaye değer artışlarına uygulanan vergiler dahil olmak üzere, toplam gelir, toplam servet veya gelirin ya da servetin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelirden ve servetten alınan vergiler olarak kabul edilecektir

3. Anlaşmanın uygulanacağı ve şu anda geçerli olan vergiler özellikle :

a) Türkiye Cumhuriyetinde :

i) Gelir Vergisi;

ii) Kurumlar Vergisi;

iii) Savunma Sanayii Destekleme Fonu;

(Bundan böyle «Türk vergisi» olarak bahsedilecektir.);

b) Romanya Sosyalist Cumhuriyetinde :

i) Gerçek kişilerin ve kurumların elde ettikleri gelirler üzerinden alınan vergi;

ii) Romen ekonomik kuruluşları ile yabancı ortakların katılımıyla oluşan ortak şirketlerin kazançları üzerinden alınan vergi;

iii) Tarımsal faaliyetlerden elde edilen gelir üzerinden alınan vergi;

(Bundan böyle «Romen vergisi» olarak bahsedilecektir.)

4. Anlaşma, aynı zamanda mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alınan mevcut vergilerle aynı nitelikte olan veya onlara önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın kapsamına giren vergilerle ilgili önemli mevzuat değişikliklerini birbirlerine bildireceklerdir.

Madde 3

GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmanın amaçları yönünden, metin aksini öngörmedikçe :

a) (i) «Türkiye» terimi, Türkiye Cumhuriyeti anlamına gelir ve coğrafi anlamda kullanıldığında, Türkiye kanunlarının hükümran olduğu, Türkiye'nin egemenlik alanını ve bunun yanısıra, Türkiye'nin üzerinde uluslararası hukuk uyarınca doğal kaynak arama ve işletme hakkına sahip olduğu kıta sahanlığını ifade eder;

(ii) «Romanya» terimi Romanya Sosyalist Cumhuriyeti anlamına gelir ve bu terim coğrafi anlamda kullanıldığında Romanya'nın egemenlik alanını, kıta sahanlığını ve Romanya'nın kara suları dışında kalmakla beraber, iç mevzuat ve uluslararası hukuk gereğince Romanya'nın deniz sularında, deniz yatağında ve bunun toprak altında bulunan doğal, biyolojik ve maden kaynaklarını arama ve işletme yönünden haklarını icra edebileceği sahayı ifade eder;

b) «Bir Âkit Devlet» ve «diğer Âkit Devlet» terimleri metnin gereğine göre, Türkiye veya Romanya anlamına gelir;

c) «Vergi» terimi, metinde kullanıldığı yere göre, Türk vergisi veya Romen vergisi anlamına gelir ve bu Anlaşmanın 2 nci maddesinde kavranan her türlü vergiyi kapsamına alır;

d) «Kişi» terimi, gerçek kişileri, şirketleri ve kişilerin oluşturduğu diğer kuruluşları kapsamına alır;

e) «Şirket» terimi, herhangi bir kurum veya vergileme yönünden kurum olarak muamele gören herhangi bir kuruluş anlamına gelir ve aynı zamanda Âkit Devletlerin kanunlarına göre kurulan ortak şirketleri kapsar;

f) «Kanunî merkez» terimi, Türk Ticaret Kanununa veya Romen kanunlarına göre tescil edilen hukukî ana merkez anlamına gelir;

g) «Vatandaşlar» terimi :

i) Türkiye yönünden, Türk vatandaşlığını «Türk Vatandaşlık Kanunu» gereğince elde eden bütün gerçek kişileri ve Türkiye'de yürürlükte olan mevzuat gereğince statü kazanan bütün hükmi şahısları, ortaklıkları ve dernekleri;

ii) Romanya yönünden, Romen vatandaşlığına sahip bütün gerçek kişileri ve Romanya'da yürürlükte olan mevzuata göre statü kazanan bütün hükmi şahısları, ortaklıkları ve dernekleri ifade eder.

h) «Bir Âkit Devletin teşebbüsü» ve «diğer Âkit Devletin teşebbüsü» terimleri sırasıyla, bir Âkit Devletin mukimi tarafından işletilen teşebbüs ve diğer Âkit Devlet mukimi tarafından işletilen teşebbüs anlamına gelir;

i) «Yetkili makam» terimi,

i) Türkiye'de Maliye ve Gümrük Bakanı veya onun yetkili temsilcisi;

ii) Romanya'da Maliye Bakanı veya onun yetkili temsilcisi anlamına gelir.

j) «Gerçek lehdar» terimi, bir Âkit Devletin veya diğer Âkit Devletin mukimi anlamına gelir. Terim üçüncü bir devletin mukimini kavramaz ve böyle bir mukim bu Anlaşma hükümlerinden yararlanamaz.

2. Bir Âkit Devletin bu Anlaşmayı uygulaması bakımından, metin aksini öngörmedikçe, Anlaşmada tanımlanmamış her terim, bu Anlaşmaya konu teşkil eden vergilerin yer aldığı Devletin mevzuatında öngörülen anlamı taşır.

Madde 4

MALİ İKAMETGÂH

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, «bir Âkit Devletin mukimi» terimi, o Devletin mevzuatı gereğince ikametgâh, ev, kanunî merkez, iş merkezi veya benzeri mahiyette diğer herhangi bir kıstas dolayısıyla vergiye tabi olan bütün kişileri belirtir.

2. Bir gerçek kişi, 1 inci fıkra hükmüne göre her iki Âkit Devlette de mukim olduğunda, bu kişinin statüsü aşağıdaki kurallara göre belirlenecektir.

a) Bu kişi, daimî olarak kalabileceği bir meskenin bulunduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Âkit Devlette de daimî olarak kalabileceği bir meskeni varsa, bu kişi kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu (hayatî menfaatlerinin merkezi) Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir.

b) Eğer kişinin hayatî menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Âkit Devlet saptanamazsa veya kişinin her iki Âkit Devlette de daimî olarak kalabileceği bir meskeni yoksa, bu kişi kalmayı adet edindiği evin bulunduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir;

c) Eğer kişinin her iki Âkit Devlette de kalmayı adet edindiği bir ev varsa veya her iki Devlette de böyle bir ev söz konusu değilse, bu kişi vatandaşı bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir.

d) Eğer kişi her iki Âkit Devletin de vatandaşıysa veya aksine her iki Devletin de vatandaşı değilse, Âkit Devletlerin yetkili makamları sorunu anlaşmayla çözeceklerdir.

3. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla bir şirket her iki Âkit Devletin de mukimi olduğunda, Âkit Devletlerin yetkili makamları sorunu 25 inci maddeye göre karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

Madde 5

İŞYERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından «işyeri» terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. «İşyeri» terimi özellikle şunları kapsamına alır :

a) Yönetim yeri;

b) Şube;

c) Büro,

d) Fabrika,

e) Atölye,

f) Maden ocağı, petrol veya doğal gaz kuyusu, taş ocağı veya doğal zenginliklerin elde edilmesine yarayan diğer yerler;

g) i) Altı ayı aşan bir süre devam eden inşaat şantiyesi, yapım, montaj veya kurma projesi;

ii) Bir teşebbüs tarafından, bu amaçla işe alınan hizmetli veya diğer personel kullanılarak ifa edilen ve herhangi bir 12 aylık dönemde ülke içinde (aynı veya bağlı proje için) altı aylık süre veya süreleri geçen, danışma hizmetleri de dahil hizmetler,

Âkit Devletler kendi iç mevzuatlarına göre, gayri safi hâsıllardan tevkifat suretiyle vergi almakta veya vergilendirmeyi net gelir üzerinde yürütmekte serbesttirler.

3. Bu maddenin daha önceki hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, «işyeri» teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir.

a) Teşebbüs imkânlarının yalnızca malların veya ticarî eşyanın depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması,

b) Teşebbüse ait mal ve ticarî eşya stoklarının yalnızca depolama, teşhir veya teslim amacıyla kullanılması,

c) Teşebbüse ait mal ve ticarî eşya stoklarının yalnızca bir başka teşebbüse işlettirilmesi amacıyla elde tutulması,

d) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca teşebbüse mal veya ticarî eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;

e) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca teşebbüs için bilgi toplama, bilimsel araştırma yapma veya benzeri hazırlayıcı veya yardımcı karakter taşıyan herhangi bir faaliyeti yürütmek amacıyla elde tutulması;

f) İşe ilişkin sabit bir yerin, yalnızca (a) ile (e) bentleri arasında bahsedilen faaliyetlerin bir veya birkaçını bir arada icra etmek için elde tutulması; bu faaliyet-

lerin bir arada icra edilmesi sonucunda kendini gösteren toplu faaliyetin hazırlayıcı veya yardımcı karakterde olması şarttır.

4. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir kişi - 6 ncı fıkra hükmünün uygulanacağı bağımsız nitelikteki acente dışında - bir Âkit Devlette diğer Âkit Devletin teşebbüsü namına hareket ederse, aşağıdaki şartlarla bu teşebbüs, ilk bahsedilen Devlette bu kişinin gerçekleştirdiği her türlü faaliyet dolayısıyla bir işyerine sahip kabul edilecektir :

a) Eğer bu kişi, işe ilişkin sabit bir yerden yürütülebilecek 3 üncü fıkrada belirtilen türden faaliyetlerle sınırlı olmamak üzere, o Devlette teşebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini mutaden kullanırsa işyerinin varlığı kabul edilecektir. Ancak anılan fıkra hükmü çerçevesinde işe ilişkin sabit bir yerden yürütülen faaliyetler, bu yeri bir işyeri haline getirmeyecektir veya

b) Eğer bu kişi, böyle bir yetkisi olmamasına rağmen, teşebbüs adına sürekli olarak sevk ettiği mallardan veya ticarî eşyadan ilk bahsedilen Devlette mutaden mal veya ticarî eşya stoku bulundurursa, işyerinin varlığı kabul edilecektir. Bununla beraber eğer bu kişi, teşebbüs adına arada sırada sevk ettiği mallardan veya ticarî eşyadan ilk bahsedilen Devlette arızî olarak mal veya ticarî eşya stoku bulundurursa, söz konusu teşebbüsün bu faaliyetler dolayısıyla bir işyerine sahip olduğu kabul edilmeyecektir.

5. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, «işyeri» teriminin teşebbüse ait mal veya ticarî eşyanın geçici bir fuar veya sergide teşhir edilmesi ve yalnızca bu sergi veya fuarda satılması halinde, söz konusu satış işlemini kapsamadığı kabul edilecektir.

6. Bir teşebbüs yalnızca, bir Âkit Devlette işlerini bir simsar, bir genel komisyon acentesi veya bağımsız olarak çalışan diğer herhangi bir acente vasıtasıyla yürüttüğü için o Devlette bir işyerine sahip olunmayacaktır. Ancak, bu tür kişilerin kendi işlerini, aksatmaksızın olağan şekilde devam ettirmeleri şarttır.

7. Bir Âkit Devletin daimî mukimi olan bir şirket, diğer Âkit Devletin mukimi olan veya diğer Âkit Devlette ticarî faaliyette bulunan bir şirketi kontrol eder ya da onun tarafından kontrol edilirse (bir işyeri vasıtasıyla veya diğer bir şekilde), bu şirket diğeri için işyeri oluşturmayacaktır.

Madde 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Gayrimenkul varlık gelirleri (tarım ve ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu varlıkların bulunduğu Âkit Devlette vergilendirilebilir.

2. «Gayrimenkul varlık» terimi, bahse konu varlığın yer aldığı Âkit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Terim her halükârda gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım ve ormancılıkta kullanılan araçları ve hayvanları, özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine ilişkin hakları, gayrimenkul in-

tifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların işletme hakkından veya işletilmesinden doğan sabit ya da değişken ödemeler üstündeki hakları kapsayacaktır, gemiler, vapurlar ve uçaklar gayrimenkul varlık sayılmayacaktır

3 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir şekilde kullanımından elde edilen gelire uygulanacaktır

4 1 inci ve 3 üncü fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teşebbusun gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır

Madde 7

TİCARİ KAZANÇLAR

1 Bir Âkıt Devlet teşebbusüne ait kazanç söz konusu teşebbüs diğer Âkıt Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunmadıkça yalnız ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir. Eğer teşebbüs yukarıda bahsedilen şekilde ticarî faaliyette bulunursa, kazanç, bu diğer Devlette, bu işyerine doğrudan doğruya veya dolaylı olarak atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere vergilendirilebilir. İşyerinin taraf olduğu işlemlerden doğan kazançlarda, bu işyerinin gerçekleştirdiği işlem kısmına ait olan kazanç söz konusu işyerine atfedilecektir. M 1 veya hizmet alım satımı ile ilgili âkıtlerin işyerince değil, fakat teşebbusun ana merkezince yapılması veya siparişlerin söz konusu merkeze yöneltilmesi halinde de, bu şekilde doğan kazanç işyerine atfedilecektir.

2 Bu maddenin 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkıt Devlet teşebbüsü diğer Âkıt Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunduğu anda, bu işyerine her iki Âkıt Devlette de eğer bu işyeri aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan tamamen ayrı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız nitelik kazansaydı, ne kazanç elde edecek idiyse, böyle bir kazanç atfedilecektir.

3 İşyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka herhangi bir yerde yapılan ve yönetim ve genel idare giderlerini de kapsamına alan, işyerinin amaçlarına uygun düşen giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir. Bununla beraber, gerçekten yapılan giderlerin geri ödenmesi hariç, teşebbusun kendisinin veya yurt dışında bulunan diğer işyerlerinin zarar veya masraflarına katılmak üzere yapılan giderlerin indirilmesine müsaade edilmeyecektir.

4 İşyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal ve ticarî eşya alınması dolayısıyla doğan hiçbir kazanç, bu işyerine atfedilmeyecektir.

5 Kazanç, bu Anlaşmanın başka maddelerinde düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığı anda, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

6 Bir Âkıt Devlet şirketinin diğer Âkıt Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla yürüttüğü ticarî faaliyetten dolayı elde ettiği kazanç, bu maddeye göre vergilendiril-

dikten sonra, kalan miktar üzerinden, bu işyerinin bulunduğu Devlette ve bu Devletin mevzuatına göre vergilendirilebilir; fakat bu surette alınan vergi yüzde 15'i aşmaz.

7. Bu maddenin bundan önceki hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir simsara, bir genel komisyon acentesine veya bu ödemelerin yapıldığı Âkit Devletin vergi mevzuatına göre simsar veya acente muamelesi gören diğer kişilere yapılan ödemeler, bu Devlette vergilendirilebilir. Ancak, bu şekilde alınacak vergi komisyonun gayri safi tutarının yüzde 6'sını geçmeyecektir. Bununla beraber, diğer Âkit Devlet mukimi olan komisyonun gerçek lehdarı, ilk bahsedilen Devlette bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa ve komisyon ödenmesine yol açan faaliyet ile bu işyeri arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, bu fıkranın bundan önceki hükümleri uygulanmayacaktır. Bu durumda, bu maddenin diğer hükümleri uygulanacaktır.

Madde 8

TAŞIMACILIK TEŞEBBÜSLERİ

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi - uçak veya kara nakil vasıtası işletmesi dolayısıyla elde ettiği kazançlar yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. «Uluslararası trafik» terimi, bir Türk veya Romen teşebbüsü tarafından gemi - uçak veya kara nakil vasıtası, işletilerek yapılan taşımacılığı ifade eder. Şu kadar ki, yalnızca Türkiye'nin veya Romanya'nın sınırları içinde gerçekleştirilen gemi - uçak veya kara nakil vasıtası işletmeciliği bu kapsama dahil değildir.

3. Bu maddenin 1 inci fıkrâ hükümleri, aynı zamanda bir ortaklığa, bir bağlı işletmeye veya uluslararası işletilen bir acentaya iştirak dolayısıyla elde edilen kazançlara da uygulanacaktır.

Madde 9

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Bir Âkit Devlet teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında veya,

b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Âkit Devlet teşebbüsünün ve diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığında,

Ve her iki halde de, iki teşebbüsün ticarî ve malî ilişkilerinde oluşan veya empoze edilen koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, olması gereken; fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenip vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devletin kendi teşebbüslerinden birinde kavradığı ve vergilediği kazanç, diğer Âkit Devlette vergilendirilen bu diğer Devlet teşebbüslerinden birinin kazancını içerebilir. Aynı zamanda bu ilk bahsedilen Devletin kavradığı kazanç, bildirilen kazanç olmayıp, bağımsız teşebbüsler arasında oluşacak ilişkiler göz önünde tutularak, sonradan bu ilk bahsedilen Devletçe yürütülen hesaplamalar sonucunda be-

lirlenen kazanç olabilir. Böyle bir durum kendini gösterdiğinde, eğer diğer Devlet bu düzenlemenin hukukî olduğu kanaatine varırsa, söz konusu kazanç üzerinden alınan verginin miktarında gerekli düzeltmeleri yapmak durumundadır. Bu düzeltme yapılırken, bu Anlaşmanın diğer hükümleri göz önünde tutulacak ve gerektiğinde Âkit Devletlerin yetkili makamları birbirine danışacaktır.

Madde 10 TEMETTÜLER

1. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Âkit Devlet mukimine ödenen temettüler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber söz konusu temettüler, ödemeyi yapan şirketin mukimi olduğu Devletçe de kendi mevzuatına göre vergilendirilebilir; ancak kendisine ödemedede bulunulan kişi, temettünün gerçek lehdarı ise bu şekilde alınacak vergi, gayri safi temettü tutarının yüzde 15'ini aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan «temettü» terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazançta katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirleri, bunun yanı sıra dağıtımını yapan şirketin mukimi olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirleri kapsar. Yatırım fonu ve yatırım ortaklarından sağlanan gelirler de bu terimin kapsamına girer. Bu kapsamda, Romen ortak şirketleri tarafından sermayedarlara dağıtılan kârlar temettü sayılır.

4. 7 nci maddenin 6 ncı fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukimi olan bir şirket, diğer Âkit Devlette kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet, bu şirket tarafından ödenen temettüler üzerinden herhangi bir vergi alamaz. Bunun istisnasını, söz konusu temettülerin bu diğer Devletin mukimlerinden birine ödenmesi veya temettü elde ediş olayı ile bu diğer Devlette bulunan bu işyeri veya sabit yer arasında etkin bir bağ bulunması oluşturur. Aynı şekilde bu diğer Devlet, bir şirketin dağıtılmayan kazançları üzerinden de bir dağıtılmayan kazanç vergisi alamaz. Dağıtılan temettülerin veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen kazançtan oluşması durumu değiştirmez.

5. Bir Âkit Devlet mukimi olan temettü lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olarak bulunduğu diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa ve söz konusu temettü elde ediş olayı ile bu işyerinin arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkrası hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 11, FAİZ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devlet mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, bu faiz elde edildiği Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak kendisine ödemede bulunulan kişi faizin gerçek lehdarı ise bu şekilde alınacak vergi gayrisafi faiz tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın :

a) Romanya'da doğan ve Türkiye Hükümetine veya Türkiye Merkez Bankasına ödenen faizler Romen vergisinden muaf tutulacaktır;

b) Türkiye'de doğan ve Romanya Hükümetine veya Romanya Sosyalist Cumhuriyeti Millî Bankasına ödenen faizler Türk vergisinden muaf tutulacaktır.

4. Bu maddede kullanılan «faiz» terimi, ipotek garantisine bağlı olsun olmasın veya kazancı paylaşma hakkını tanısin tanımasın, devlet tahvillerinden, tahvillerden veya bonolardan ve her nevi alacak hakkından doğan geliri, geç ödeme dolayısıyla söz konusu olan gecikme cezalarını ve gelirin elde edildiği Devletin vergi mevzuatına göre ikrazat geliri sayılan diğer bütün gelirleri kapsar.

5. Bir Devlet mukim faiz lehdarı, faizin doğduğu diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa ve söz konusu faizin ödendiği alacak ile bu işyeri arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bir Âkit Devletin kendisi, idarî birimi, mahalli idaresi veya mukimi tarafından ödenen faizin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi mukim olsun ya da olmasın, bir Âkit Devlette faiz ödemeye neden olan borç - alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine sahip olduğunda ve faiz bu işyerinden kaynaklandığında, söz konusu faizin işyerinin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında varolan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilâve ödeme bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

8. Bir Âkit Devlet mukimi, diğer Âkit Devletin bir mukimine mal veya ticarî eşya sattığında ve söz konusu mal veya ticarî eşyanın bedeli, bu mal veya ticarî eşyanın, teslimini takip eden belirli bir süre sonra ödendiğinde, bu maddenin amaçları yönünden, söz konusu ödemelerin hiçbir bölümü faiz olarak kabul edilmeyecektir. Böyle durumda, 5 ve 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 12

GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddî hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, gayrimaddî hak bedelleri elde edildikleri Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak kendisine ödemede bulunan kişi gayrimaddî hak bedelinin gerçek lehdarı ise bu şekilde alınacak vergi, gayrimaddî hak bedelinin gayrisafı tutarının yüzde 10'unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan «gayrimaddî hak bedelleri» terimi, sinema filmleri, radyo - televizyon yayınlarında kullanılan filmler ve bantlar dahil olmak üzere, edebi, artistik, bilimsel her nevi telif hakkının veya her nevi patentin, almeti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin veya sınaî, ticarî, bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikiminin kullanma imtiyazı, kullanma hakkı veya satışı ile sınaî, ticarî bilimsel teçhizatın kullanma imtiyazı veya kullanma karşılığında ödenen her türlü bedelleri kapsar.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan gayrimaddî hak bedelinin gerçek lehdarı, bu bedelin elde edildiği diğer Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa ve söz konusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri arasında etkin bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Âkit Devletin kendisi, idarî birimi, mahallî idaresi veya mukimi tarafından ödenen gayrimaddî hak bedelinin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddî hak bedelini ödeyen kişi mukim olsun ya da olmasın, bir Âkit Devlette gayrimaddî hak bedelini ödemeye neden olan hak veya varlık ile bağlantılı bir işyerine sahip olduğunda ve bu gayrimaddî hak bedeli bu işyerinden kaynaklandığında, söz konusu gayrimaddî hak bedelinin işyerinin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddî hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında varolan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu madde hükümleri en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilâve ödeme, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatı uyarınca vergilendirilebilecektir.

Madde 13

SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

1. Bir Âkit Devlet mukimince, diğer Âkit Devlette yer alan ve 6 ncı maddede tanımlanan bir gayrimenkul varlığın elden çıkarılmasından elde edilen kazanç bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticarî varlığına dahil menkul varlıkların veya bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı bir sabit yere ait menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, bu işyerinin veya sabit yerin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Bununla beraber, bir Âkit Devlet teşebbüsünce uluslararası trafikte işletilen gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarının veya söz konusu gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarının işletilmesi ile ilgili menkul varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

3. 1 inci ve 2 nci fıkralarda değinilenler dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç yalnızca, elden çıkarmanın mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

Bununla beraber, diğer Âkit Devlette doğan ve bundan bir önceki cümlede bahsedilen sermaye değer artış kazançları, alış ve satış arasındaki süre bir yılı aşmadığı takdirle, bu diğer Âkit Devlette de vergilendirilebilecektir.

Madde 14

SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Bir Âkit Devlet mukiminin serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, yalnız bu Devlette vergilendirilebilecektir. Bununla beraber, eğer bu faaliyetler diğer Devlette icra edilirse ve eğer:

a) Kişi bu diğer Devlette bu faaliyetleri icra etmek için sürekli kullanabileceği bir sabit yere sahip ise veya,

b) Kişi bu diğer Devlette, söz konusu faaliyetleri icra etmek amacıyla bir yılda veya birkaç seferde 183 gün veya daha fazla kalırsa, söz konusu gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Böyle bir durumda olayına göre ya yalnızca söz konusu sabit yere atfedilebilen gelir ya da yalnızca bu diğer Devlette bulunan süre içinde elde edilen gelir, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. «Serbest meslek faaliyetleri» terimi, özellikle bağımsız olarak yürütülen bilimsel, edebi, artistik eğitici ve öğretici faaliyetleri, bunun yanı sıra, doktorların, avukatların, mühendislerin, mimarların, dişçilerin, muhasebecilerin bağımsız faaliyetlerini ve özel meslekî veya teknik bilgi ve maharet gerektiren diğer faaliyetleri kapsamına alır.

Madde 15

BAĞIMLI FAALİYETLER

1. 16, 18, 19, 20 ve 21 inci madde hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukiminin bir hizmet akdi dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri menfaatler, bu hizmet diğer Âkit Devlette ifa edilmedikçe, yalnız ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir. Eğer hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen gelir diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette ettiği hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer:

a) Gelir elde eden kişi, bu diğer Devlette bir takvim yılı içinde bir veya birkaç seferde 183 günü aşmamak üzere kalırsa ve,

b) Ödeme, bu diğer Âkit Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa ve,

c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa,

Yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. Bu maddenin daha önceki hükümlerine bakılmaksızın, uluslararası trafikte işletilen bir gemi, uçak veya kara nakil vasıtasında ifa edilen bir hizmet dolayısıyla elde edilen gelir, teşebbüsün kanunî merkezinin bulunduğu Âkit Devlette vergilendirilebilir.

Madde 16

MÜDÜRLERE YAPILAN ÖDEMELER

Bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlet mukimi olan bir şirketin Yönetim Kurulu üyesi olması dolayısıyla eline geçen ücret ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 17

ARTİST VE SPORCULAR

1. Bu Anlaşmanın 14 ve 15 inci madde hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, bir Âkit Devlet mukimi olan ve tiyatro, sinema, radyo, televizyon artistliği yapan veya müzisyen olarak çalışan sanatçıların ve bunun yanısıra sporcuların diğer Âkit Devlette icra ettikleri bu nitelikteki şahsî faaliyetleri dolayısıyla elde ettikleri gelirler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir sanatçının ya da sporcunun icra ettiği bu nitelikteki kişisel faaliyetlerden doğan gelir, kendisine değil de bir başkasına yönelirse, bu gelir 7, 14 ve 15 inci madde hükümleriyle bağlı kalınmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Âkit Devlette vergilendirilebilir.

3. Bununla beraber, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette icra ettiği bu nitelikteki faaliyetler, bir kültür Anlaşması veya Âkit Devletler arasında yapılan herhangi bir düzenleme çerçevesinde icra ediliyor ise bu faaliyetlerden elde edilen gelir, bu diğer Devlette vergiden muaf tutulacaktır.

Madde 18

EMEKLİ MAASLARI

19 uncu Maddenin 1 inci fıkrâ hükmü saklı kalmak üzere, geçmiş hizmetleri dolayısıyla bir Âkit Devlet mukimi bir kişiye ödenen emekli maaşları ve diğer benzeri ödemeler, sadece bu Devlette vergilendirilebilecektir.

Bu hüküm aynı zamanda bir Âkit Devlet mukimine sağlanan ömür boyu gelire de uygulanacaktır.

Madde 19
KAMU GÖREVLERİ

1. Bir Âkit Devletin kendisine, idarî birimine veya mahallî idaresine bir kamu görevi dolayısıyla bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Âkit Devlet, idarî birim veya mahallî idare tarafından veya bunlar tarafından oluşturulan fonlardan yapılan ödemeler, emekli maaşları da dahil, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. Bir Âkit Devletin kendisi, idarî birimi veya mahallî idaresi tarafından yürütülen ticarî faaliyetlerle bağlantılı hizmetler karşılığında sağlanan ödemelere ve emekli maaşlarına 15, 16 ve 18 inci maddelerin hükümleri uygulanacaktır.

Madde 20
ÖĞRENCİLER

1. Bir Âkit Devletin vatandaşı olup, diğer Âkit Devlette yalnızca öğrenim veya meslekî eğitim amacıyla ikâmet eden bir öğrenci veya stajyerin, geçim, öğrenim veya meslekî eğitim masraflarını karşılamak için, bu diğer Devletin dışındaki kaynaklardan gelen paralar, bu diğer Devlette altı yılı aşmayan bir süre için vergilendirilmeyecektir.

2. Bir Âkit Devletin vatandaşı olup, diğer Âkit Devlette öğrenimi veya mesleği ile ilgili staj yapmak üzere bir takvim yılı içinde 183 günü aşmayacak şekilde hizmet ifa eden bir öğrenci veya stajyerin eline geçen ücretler, bu diğer Devlette vergilendirilmeyecektir.

Madde 21
ÖĞRETMENLER

1. Bir Âkit Devletin vatandaşı olup, diğer Âkit devlette yalnızca öğretim ve bilimsel araştırma yapmak amacıyla bulunan bir öğretmen veya öğretim üyesinin iki yılı aşmayan bir süre veya süreler için öğretim veya araştırma karşılığında, bu diğer Devletin dışındaki kaynaklardan sağladığı paralar, bu diğer Devlette vergiden muaf tutulacaktır.

2. 1 inci fıkra hükümleri, kamu menfaatine yönelik olmayan; fakat özellikle özel kişi veya kişilerin menfaatine yürütülen araştırmalar dolayısıyla elde edilen araştırma gelirlerine uygulanmayacaktır.

Madde 22
DİĞER GELİRLER

Bir Âkit Devlette elde edilen ve bu Anlaşmanın bundan önceki Maddelerinde ele alınmayan gelir unsurları, bu Devlette vergilendirilebilir.

Madde 23

SERVET

1. Bir Âkit Devlet mukiminin 6 ncı maddede bahsedilen gayrimenkul varlıklardan oluşan ve diğer Âkit Devlette bulunan serveti, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyerinin aktifine dahil menkul varlıklardan veya bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullanabileceği bir sabit yere ait menkul varlıklardan oluşan servet, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

3. Uluslararası trafikte işletilen gemi uçak veya kara nakil vasıtalarından veya sözkonusu gemi, uçak veya kara nakil vasıtalarının işletilmesine tahsis edilen menkul mallardan oluşan servet, yalnızca teşebbüsün mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

4. Bir Âkit Devlet mukiminin servetinin diğer bütün unsurları, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

Madde 24

ÇİFTE VERGİLENDİRMEİNİN ÖNLENMESİ

Çifte vergilendirme aşağıdaki şekilde onlenecektir :

1. Romanya'da: Romanya mukimlerinde bu Anlaşma hükümlerine göre Türkiye'de vergilendirilebilen bir gelir elde edildiği veya servet sahibi bulunduğu takdirde, Türkiye'de ödenen vergiler, Romanya Devletine ödenecek vergilerden mahsup edilecektir.

Bununla beraber sözkonusu mahsup, Türkiye'de vergilendirilebilen gelir için, mahsupdan önce Romanya'da hesaplanan vergi miktarını aşmayacaktır.

Romanya devlet teşebbüsleri tarafından Devlet bütçesine aktarılan kârlar Romanya vergisi olarak kabul edilecektir.

2. Türkiye'de : Bir Türkiye mukimi, bu Anlaşma hükümleri uyarınca Romanya'da vergilendirilebilen bir gelir elde ettiğinde, Türkiye, Türk vergi mevzuatının yabancı vergilerin mahsubuna ilişkin hükümleri saklı kalmak üzere (bu hükümler Anlaşmanın genel prensiplerini etkilemeyecektir), bu kişinin gelirine isabet eden vergiden, Romanya'da gelir üzerinden ödenen verginin mahsubuna müsaade edecektir.

Bununla beraber söz konusu mahsup, Romanya'da vergilendirilebilen gelir için, mahsupdan önce Türkiye'de hesaplanan vergi miktarını aşmayacaktır.

Madde 25

AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Âkit Devletin vatandaşları diğer Âkit Devlette o Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda karşı karşıya kaldıkları veya ikalabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

2. 7 nci Maddenin 6 ncı fıkrası hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyeri, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten bir teşebbüsüne göre daha az lehe bir vergilemeyle karşı karşıya kalmayacaktır.

3. Bir Âkit Devletin diğer Âkit Devletin bir veya bir kaç mukimi tarafından, doğrudan doğruya veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, benzeri teşebbüslerin tabi oldukları veya olabilecekleri vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

4. Bu madde kapsamına alınan hiçbir husus :

a) Bir Âkit Devletin kendi mukimlerine, şahsî veya ailevî durumları dolayısıyla uyguladığı şahsî indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Âkit Devlet mukimlerine de uygulamaya mecbur olduğu;

b) Eğer bir Âkit Devlet, yatırımların teşviki ile ilgili bazı vergi matrah indirimlerinin ve muafiyetlerin, diğer Âkit Devletin kişileri için uygulanmasını sınırlarsa, bu Devletin ayırım yaptığı, yönünde yorumlanmayacaktır.

Madde 26

BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşma hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri; bunun yanı sıra bu Anlaşmayla uyumsuzluk göstermediği sürece, bu Anlaşma kapsamına giren vergilerle ilgili iç mevzuat hükümlerinin yürütülmesi için gerekli olan bilgileri değişime tabi tutacaklardır. Bir Âkit Devlet tarafından alınan her türlü bilgi, gizli tutulacak ve yalnızca bu Anlaşmada belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleriyle veya cebri icra yada cezasıyla veya bu hususlardaki şikâyet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara, adli makamlar ve idarî kuruluşlar dahil, verilebilecektir. Bu kişi veya makamlar sözkonusu bilgileri yalnızca yukarıda belirtilen amaçlar doğrultusunda kullanacaklardır.

2. Bu Maddenin 1 ncı fıkrası hükümleri, hiçbir surette Akit Devletlerden birini :

a) Kendinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatına veya idarî alışkanlıklarına uymayacak idarî önlemler alma;

b) Kendinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatı veya normal idarî işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;

c) Herhangi bir ticarî, sınaî, meslekî sırrı veya ticarî işlemi alenî hale getiren bilgileri veya aleniyeti kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme, yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

Madde 27

İDARİ YARDIMLAŞMA

1. Âkit Devletler, 2 nci Madde kapsamına giren vergilerin asıllarının, zamlarının, eklerinin, faizlerinin, giderlerinin ve ceza hukuku sınırlarına girmeyen para cezalarının tebliğ ve tahsili amacıyla karşılıklı yardımlaşmayı taahhüt ederler.

2. Bir Âkit Devletin yetkili makamının talebi üzerine diğer Âkit Devletin yetkili makamı, kendi Devletinde yukarıda bahsedilen vergilerin tebliğ ve tahsiline uygulanan mevzuat hükümlerini dikkate almak suretiyle birinci fıkrada belirtilen ve ilk Devlette tahsil edilebilir hale gelmiş olan kamu alacaklarının tebliğini ve tahsilini sağlayacaktır. Bu alacaklar, kendisinden talepte bulunulan Devlette hiçbir öncelik kazanmayacak ve bu Devlet, talepte bulunan Devletin mevzuatının müsaade etmediği hiçbir icraî tedbiri alma yükümlülüğü altında tutulmayacaktır.

3. 2 nci fıkrada belirtilen talepler, icraî belgelerin resmî bir örneği ile desteklenecek ve eğer gerekiyorsa ilâm mahiyetindeki mahkeme kararının resmî bir örneği de eklenecektir.

4. Bir Âkit Devletin yetkili makamı haklarını güvence altına almak amacıyla, henüz itiraz yolu açık bulunan kamu alacakları için de, diğer Âkit Devletin yetkili makamına başvurup, bu diğer Devletin mevzuatında öngörülen koruma tedbirlerinin alınmasını isteyebilir; bu tedbirler için de 1-3 üncü fıkra hükümleri duruma göre uygulanabilir.

5. 26 ncı Maddenin 1 inci fıkra hükümleri, kendisinden talepte bulunulan Devletin yetkili makamına, bu Maddenin bundan önceki fıkralarının uygulanması dolayısıyla sunulan bütün bilgilere de aynen uygulanacaktır.

6. Bir Âkit Devletin diğer Âkit Devlette hizmet ifa eden vatandaşları vergi sorunlarının halli için, kendi Devletlerinin bu hususda yetkili makamının bu diğer Devlete gönderdiği memurların yardımına başvurabilir. Bu makam ve memurların yetki ve sorumlulukları bu diğer Devletteki benzeri makam ve memurların yetki ve sorumluluklarına ilişkin hukukî düzenlemelere göre belirlenir.

Madde 28

KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir Âkit Devlet mukimi, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşma hükümlerine uygun düşmeyen sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, durumu mukimi olduğu Âkit Devletin yetkili makamına arz edebilir.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulmakla beraber kendisi tatmin-kâr bir çözüme ulaşamadığı takdirde, bu Anlaşmaya ters düşen bir vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Âkit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya gayret sarfedecektir.

3. Ākit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın yorumundan veya uygulamasından kaynaklanan her türlü güçlüğü ve tereddütü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Aynı zamanda, bu Anlaşmada çözüme kavuşturulamamış durumlardan kaynaklanan çifte vergilemenin ortadan kaldırılması için birbirlerine danışabilirler.

4. Ākit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle doğrudan doğruya haberleşebilirler. Anlaşmaya varabilmek için sözlü görüş alış-verişi gerekli görüldüğünde, bu görüşme Ākit Devletlerin yetkili makamlarının temsilcilerinden oluşan bir Komisyon-da yürütülebilir.

Madde 29

DİPLOMASİ VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

Bu Anlaşma hükümleri, diplomasi ve konsolosluk memurlarının devletler hukukunun genel kuralları ve özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları malî ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

Madde 30

YÜRÜRLÜĞE GİRME

1. Bu Anlaşma onaylanacak ve onay belgeleri en kısa zamanda teati edilecektir.

2. Anlaşma, onay belgelerinin teatisinden sonra yürürlüğe girecek ve hükümleri, Türkiye ve Romanya'da Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yılı izleyen yılın Ocak ayının birinci günü başlayan veya daha sonra başlayan her vergilendirme dönemine ilişkin vergilere uygulanacaktır.

Madde 31

YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

Bu Anlaşma, Ākit Devletlerden biri tarafından feshedülmeye kadar yürürlükde kalacaktır. Anlaşmanın yürürlüğe girmesini takip eden beşinci yılın 1 Ocak gününden itibaren her bir Ākit Devlet, her takvim yılının bitiminden en az altı ay önce diplomatik yollardan fesih ihbarnamesi vermek suretiyle Anlaşmayı feshedebilir. Bu durumda Anlaşma, Türkiye ve Romanya'da fesih ihbarnamesinin verildiği yılı izleyen yılın Ocak ayının birinci günü başlayan veya daha sonra başlayan vergilendirme dönemine ilişkin vergiler için hüküm ifade etmeyecektir.

Bu hususları teyiden, iki Devletin tam yetkili temsilcileri, bu Anlaşmayı imzaladılar.

3456

27 . 5 . 1988

Türkçe, Romence ve İngilizce dillerinde, her üç metinde aynı derecede geçerli olmak üzere, Bükreş'de, 1 Temmuz 1986 tarihinde düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olması halinde, İngilizce metin geçerli olacaktır.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
HÜKÜMETİ
ADINA

Abdullah TENEKECİ

Devlet Bakanı

ROMANYA SOSYALİST
CUMHURİYETİ HÜKÜMETİ
ADINA

Petre GIGEA

Maliye Bakanı

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Cilt	Birleşim	Sayfa
1	13	561
11	69	165
12	72	106,116,176:181

I - Gerekçeli 50 S. Sayılı basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 72 nci Birleşim tutanağına bağlıdır.

II - Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Dışişleri ve Plan ve Bütçe komisyonları görüşmüştür.

III - Esas No. : 1/365.